



12

Uit de praktijk

Wet wapens en munitie: veiligheid voorop

Wapens en munitie vormen in potentie een ernstige bedreiging voor onze veiligheid. Nederland heeft dan ook een streng wapenbeleid: wapenbezit is slechts in uitzonderingsgevallen toegestaan. Deze 'Uit de praktijk' geeft inzicht in het beleid dat wordt gehanteerd bij de verlening en weigering van de twee belangrijkste wapenvergunningen in Nederland: het wapenverlof en de jachtakte.

De Wet wapens en munitie (Wwm) en de Flora- en Faunawet (Ffw) schrijven voor dat een wapenvergunning alleen wordt afgegeven als er sprake is van een *redelijk belang*. Voorbeelden van een redelijk belang zijn het beoefenen van de schietsport, een wapen- of munitieverzameling en de jacht. De meeste vergunningen worden voor deze doeleinden verleend. De politie verleent de wapenvergunningen en is tevens bevoegd de vergunningen in te trekken. Justis speelt een belangrijke rol als administratief beroep wordt ingesteld tegen de beslissing van de politie. Daarnaast is Justis verantwoordelijk voor de afgifte van ontheffingen. Ontheffingen worden onder andere verleend voor re-enactment van historische veldslagen, wapen- of munitieverzamelingen, musea, oorlogsmonumenten, het opruimen van explosieven, het afvuren van saluutschoten of het doorvoeren van wapens en munitie.

Vergunningstelsel

In Nederland geldt een algemeen wettelijk verbod om wapens voorhanden te hebben. Het beleid is gericht op het voorkomen dat personen die onvoldoende betrouwbaar zijn wapens en munitie voorhanden hebben. Daarom moeten particulieren die over een wapen willen beschikken in het bezit zijn van een wapenvergunning. De korpschef van de Nationale Politie en de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie zijn verantwoordelijk voor het verlenen en intrekken van deze vergunningen.

Vertrouwen in vergunninghouder cruciaal

Om in aanmerking te komen voor een wapenvergunning is vertrouwen in de vergunninghouder cruciaal: de vergunningverlener moet erop kunnen vertrouwen dat het wapen bij de vergunninghouder in goede handen is. In de wapenregelgeving is dit vormgegeven door de eis dat er ten aanzien van de vergunninghouder geen *vrees voor misbruik* mag bestaan. De gronden waarop kan worden aangenomen dat er vrees voor misbruik bestaat, zijn omvangrijk.

Contact met justitie

Bij het bepalen of er vrees voor misbruik bestaat, wordt allereerst gekeken naar rechterlijke veroordelingen wegens misdrijven of overtredingen. Daarbij wordt een terugkijktermijn gehanteerd, al naar gelang de ernst en relevantie van de aard van de delicten. Ook een geldboete of het aangaan van een transactie met het Openbaar Ministerie (OM) kan reden zijn om vrees voor misbruik aan te nemen. Daarnaast kan vrees voor misbruik worden gebaseerd op politie-informatie, bijvoorbeeld processen-verbaal of mutatie-rapporten die (nog) niet tot een veroordeling hebben geleid. De vrees voor misbruik kan ook worden aangenomen als het OM een zaak heeft geseponeerd.

Psychische gesteldheid

Een wapenvergunninghouder moet daarnaast psychisch stabiel zijn. Als er aanwijzingen zijn dat iemand, om welke reden dan ook, onder psychische druk staat, dan wordt een wapenvergunning niet afgegeven. Naar aanleiding van het schietincident in Alphen aan den Rijn in 2011 is het aanvraagproces verder aangescherpt: aanvragers van wapenvergunningen worden aan een uitgebreidere toetsing van de psychische gesteldheid onderworpen. Toetsing vindt op dit moment nog plaats met behulp van een vragenlijst, maar er worden voorbereidingen getroffen om deze vragenlijst te vervangen door een computergestuurde, psychologische test. Daarnaast moet een aanvrager drie referenten opgeven die door de politie kunnen worden bevestigd.

Controle

Tot slot wordt van de wapenvergunninghouder stipte naleving van de (wapen)wettelijke voorschriften geëist. De politie controleert de naleving van de voorschriften. Als een vergunninghouder de voorschriften niet stipt naleeft, wordt de kans groter dat onbevoegden zich toegang kunnen verschaffen tot wapens en munitie. Het niet naleven van de voorschriften levert dan ook al snel vrees voor misbruik op. Het openbaar gezag kan er dan niet meer op vertrouwen dat de wapens en munitie bij die vergunninghouder in goede handen zijn. Eén overtreding van de opbergvoorschriften kan reden zijn om de vergunning in trekken.

Bezwaar- en beroep

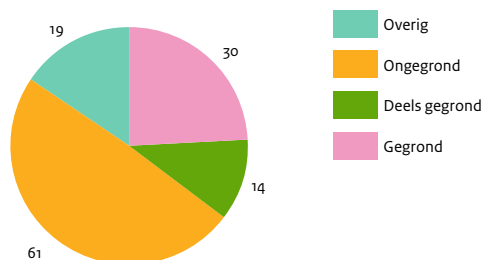
Als een wapenvergunning door de korpschef wordt geweigerd of ingetrokken kan een vergunninghouder daar bezwaar tegen aantekenen. Justis behandelt de bezwaren tegen een weigering of intrekking van een wapenvergunning. Omdat het bezwaar niet wordt behandeld door het bestuursorgaan dat de primaire beslissing heeft genomen, wordt deze procedure administratief beroep genoemd. Blijft de vergunning na de administratief beroepsprocedure geweigerd of ingetrokken, dan kan de betrokkene in beroep gaan bij de bestuursrechter en daarna in hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Hiernaast een overzicht van de beslissingen op administratief beroep in 2013 en de beroepsprocedures die Justis in dat jaar bij de rechtbank heeft gevoerd. Van de 67 beroepsprocedures is in 12 gevallen hoger beroep ingesteld bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

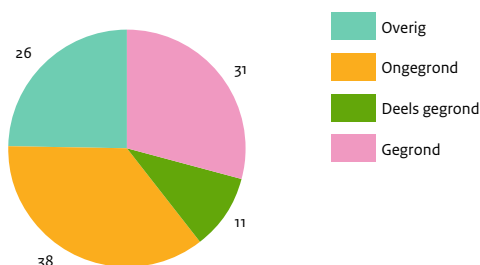
Risico's beperken

In Nederland hebben wapenbezitters een uitzonderingspositie ten opzichte van hun medeburgers waarvoor het algemene verbod tot het voorhanden hebben van wapens en munitie geldt. Gelet op de risico's van wapens en munitie voor de veiligheid in de samenleving, is geringe twijfel aan de betrouwbaarheid van een (toekomstige) vergunninghouder al voldoende om iemand geen wapenvergunning te verlenen of deze in te trekken. Een relatief kleine misstap kan daar al aanleiding voor geven. Op die manier worden de risico's van wapenbezit zoveel mogelijk beperkt.

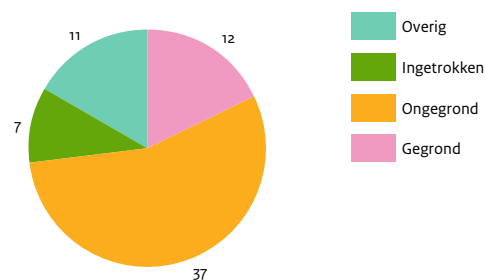
124 beslissingen op administratief beroep Wwm in 2013



106 beslissingen op administratief beroep Ffw in 2013



67 beroepsprocedures Wwm en Ffw bij de rechtbank in 2013



In de categorie 'overig' zijn (administratief) beroepen: niet-ontvankelijk, ingetrokken, doorgezonden naar de politie, of nog onder de rechter.